

Zaman

– Can İyisever · 29 Nisan 2014

Zaman akıp geçiyor benden habersiz,
Az ömrümü tüketiyor yok oluyor bensiz,
Yansan ağlasan inlesen oluyor yersiz,
Zaman bıkmış gibi daima benden kaçıyor..

Günler geçip gidiyor ardına bakmadan,
Durmuyor bir an olsun hiç duraksamadan,
Dur diyenleri duymuyor ilerliyor aldırmadan,
Yolu çizmiş zaman kovalarcasına koşuyor,

Ah ve ne çabukta geçiyor amansız zaman,
Neleri alıp da götürüyor aman sormadan,
Hiçbir şey koymuyor yola devam aldırmadan,
Dinlemiyor uygun adımlarla hızlı akıp gidiyor..

Kulaklarında geçmişin sesi, bir an yaşamı,
Ne çabuk geçiyor, geliyor sabah ile akşamı,
Kimse değiştirememiş kendi kurmuş aksamı,
Adını bile duymazsın zamanın öyle akıyor..

Bazen güneş olur, ortalık yeşerir güzelleşir,
Fırtınalar koparır, yürekleri feryatlar ettirir,
Sevgi sevda yürekleri umut diye, diye bekletir,
Soğuk sıcak demeden hızla zaman geçiyor.

Bazen pişmanlık duyarsın dursun dersin,
Döndürmek geçmişe geriye gelsin istersin,
Dursun diye set vurup geçmesin dur dersin,
Durduramasın hiç dinlemeden zaman akıyor..

Sınırı, durağı desen hiç yok işte akıyor zaman
Hiç aksatmadan akıyor bıkmadan usanmadan
Bizler duracağını sanıyoruz onu umursamadan,
Durmayan bir şey var sadece zaman o akıyor...

Çöldeki kumlar gibi zaman içinde bir zerreyim,
Zamanın benden haberi yok ben bencileyim,
Geçmiş ve gelecek bir yana mekan içindeyim,
Yol yolak bilmeden kendi halinde zaman akıyor..

Ben sadece benim haberim yok benden haberim
Kendim böyleyim zamana inat hayat yaşar giderim,
Zerrede kaybolan bir yağmur damlası gibiyim..
Her canlı gibi topraktan geldim toprağa giderim.